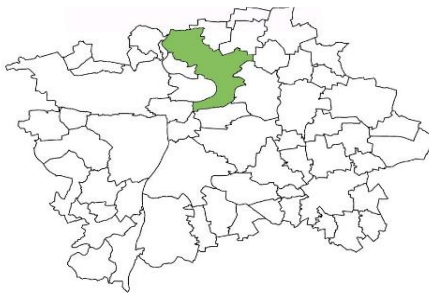
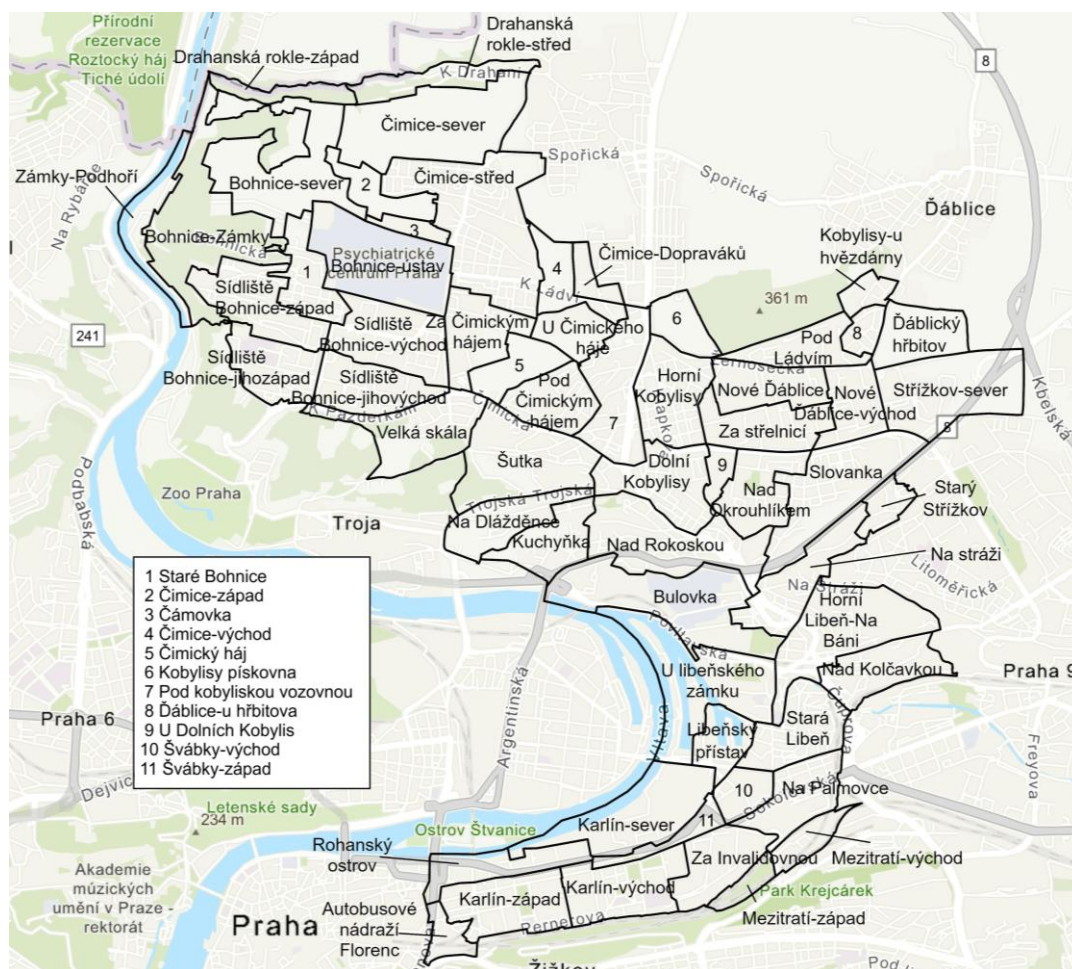

První písemná zpráva	1158
Počet obyvatel (31. 12. 2024)	112 478
Výměra v ha (31. 12. 2024)	2 179
Pošty	3
Lékárny	31
Nemocnice	5
Vlakové nádraží, zastávka vlaku	-

Policie ČR - místní oddělení	4
Městská policie - okreskové služebny	4
Zdravotnická záchranná služba - výjezd. základna	2
Hasičský záchranný sbor - stanice	-
Sbor dobrovolných hasičů	1
Hřbitov	4

Základní sídelní jednotky (díly) v městské části (stav k 1. 4. 2025)

Praha 8 je jednou z největších městských částí Prahy, která zasahuje od centra Prahy až na její severní hranici. Na severu sousedí se Středočeským krajem, konkrétně s obcí Zdiby. Na západě má společnou hranici s městskými částmi Praha-Suchbát, Praha 6, Praha-Troja, Praha 7 a Praha 1. Na jihu sousedí s Prahou 3 a na východě s městskými částmi Praha 9 a Praha 18. Na severu leží městské části Praha-Řábice a Praha-Dolní Chabry. Praha 8 zahrnuje celé katastry Karlín, Kobylisy, Bohnice, Čimice a dále větší části Libně, část rozlohy Střížkova a Troji, a také velmi malé části Nového Města a Žižkova.

Praha 8 je hustě zastavěnou oblastí, která je velmi různorodá. Skládá se z částí, které byly městské již v 19. století (Karlín), oblastí, pro které znamenala velký rozvoj průmyslová revoluce (Libeň), původně venkovských částí, které podstatné změny zažily mezi dvěma světovými válkami (Kobylisy), nebo území, ve kterých velké změny začaly až s příchodem 2. poloviny 20. století (Střížkov). Na jihu v Karlíně převažuje bloková zástavba domů z éry průmyslové revoluce, je však doplněna výstavbou kancelářských budov po roce 2002. V tomto roce zde byla povodní poničena řada domů a nová výstavba kancelářských budov výrazně proměnila zdejší čtvrť. V současné době probíhají změny v území v oblasti Rohanského ostrova, který se přeměňuje na rezidenční a rekreační oblast. Zástavba činovních domů převažuje v Libni, část katastru měla i významné průmyslové využití – fungovala zde řada továren a přístav. Směrem na sever najdeme čtvrti, kde je vilová

zástavba doplněná domy z 50. a zejména ze 70. a 80. let 20. století. Katastry Střížkov, Kobylisy nebo Bohnice se nejvíce změnily právě až s výstavbou sídlišť.

Nejdůležitějšími dopravními tepnami této městské části jsou frekventované ulice Rohanské nábřeží a Sokolovská, Voctářova, Zenklova a Vosmikových, které nesou velkou část veřejné i automobilové dopravy. Propojují jih městské části s jejím severem. Na severu jsou významnými komunikacemi Čimická, pokračující jako Střelnická západovýchodním směrem. Propojení se severem Prahy zajišťují Čimická, Hornátecká a Dáblická. V oblasti Libně prochází městskou částí spojka Čuprova/Povltavská, přičemž V Holešovičkách pokračuje dále na severovýchod jako Liberecká. Ulice V Holešovičkách a Liberecká jsou významnými dopravními koridory, které využívá automobilová doprava. Liberecká pokračuje dále na Střížkov a Dáblice a jako dálnice D8 pokračuje z Prahy na Ústí nad Labem a Drážďany. Vzhledem k poloze u Vltavy jsou pro Prahu 8 důležité také mosty. Úplně na jihu jde o Hlávkův most, na který míří důležitá dopravní tepna Wilsonova. Hlávkův most spojuje centrum města s Holešovicemi. Na východ od něj je lávka pro pěší a cyklisty HolKa spojující Holešovice s Karlínem. Velký Libeňský most propojuje Palmovku s Holešovicemi a byl postavený v roce 1928. V severní části je důležitou spojnici mezi městskými částmi most Barikádníků. Na severu městské části je u Vltavy možné využít přívoz Zámky spojující Prahu 8 se Sedlcem.

Neméně důležitým prvkem v městské části je zeleň. Plochy zeleně zahrnují různé typy a druhy, od čistě městských parků po volnou přírodu. V jižní části Prahy 8, kde je v Karlíně a Libni hustá zástavba domů, se nacházejí především městské parky. Patří mezi ně například Karlínské náměstí, park Sudkovy a Kaizlovy sady nebo zeleň na Rohanském ostrově, kde se nachází golfový park. Velkou rozlohu mají Thomayerovy sady v Libni v blízkosti řeky Vltavy, nad nimiž najdeme sportovní areál se spoustou hřišť. U Primátorské ulice je velký park Pod Korábem. Mezi oblastmi s přirozenými porosty lze zařadit zeleň v lesoparku Bílá skála, v okolí Proseckých skal, oblast na Okrouhlíku, Čimický háj a celou přírodní oblast na severu městské části západně od Vltavy. Zde se nachází také četné chráněné oblasti. Jedná se například o přírodní památku Podhoří. Lokalita je chráněna kvůli výskytu starohorních břidel a sopečných skal, na které navazuje skalní vegetace. Přírodní památka Prosecké skály se nachází částečně na území Prahy 9, ale většina zeleně na ně navazující je v Praze 8. Jde o pískovcové skály z období druhohor. Součástí ochrany je i prosecké podzemí, ze kterého byly části pískovce těženy. Okolí Proseckých skal je využíváno obyvateli jako oblast procházek v zeleni. Další významnou památkou je Bílá Skála. Jde o jižně orientovaná skaliska s prvohorními horninami. Místa jsou geologické vrstvy viditelné na povrchu. Dalšími menšími chráněnými oblastmi jsou Jabloňka a Trojská, Okrouhlík nebo Velká skála. Jako přírodní památky jsou chráněny Bohnické a Čimické údolí. Jsou často využívány i obyvateli k procházkám. Přírodní památka Bohnické údolí je chráněna z důvodu výskytu předprvohorních hornin a na ně navázanou vegetaci. Jde o údolí vymodelované Vltavou, v němž se vyskytují vzácné rostliny, jako například tařice skalní nebo koníklec luční. Podobně staré horniny najdeme i v přírodní památce Čimické údolí. Z rostlin jmenujeme například křivatec nebo bělozářku, významní jsou tu i zástupci broků (mandelinky) nebo obojživelníků (ropucha). Přírodní památka Zámky je plošně poměrně rozlehlá. Chráněno je zde údolí se starohorními horninami. Na povrchu jsou vidět tmavé břidlice, které se na dně tehdejšího moře usadily před více než 640 miliony let. Svůj domov zde mají například střevlíkovití brouci nebo motýli otakárek ovocný či lišaj pryšcový.

Automobilovou dopravu doplňuje doprava veřejná. Nachází se tu dvě linky metra (B a C). Významným přestupním uzlem mezi linkami B a C je stanice Florenc, která byla pro linku C vybudována v roce 1974 a pro linku B v roce 1985. V blízkosti stanice metra je nádraží Praha-Florenc, jedno z nejdůležitějších autobusových nádraží v Praze, ze kterého odjíždí spoje nejen do celého Česka, ale také do různých států západní i východní Evropy. Bylo vybudováno v roce 1947. Linka B z centra pokračuje stanicemi Křižkova, Invalidovna a Palmovka. Stanice na lince C Kobylisy a Ládví byly zprovozněny v roce 2004. Linky metra doplňují tramvaje. Tramvajové koleje vedou ulicí Sokolovskou. Jezdí zde 8 tramvajových linek směřujících na různé strany Prahy – například na Sídliště Petřiny, Nádraží Braník nebo Sídliště Barrandov. V oblasti Palmovky je velká tramvajová křižovatka, na které se stýkají tramvaje z Žižkova, Holešovic, z Lehovce nebo z Libně. Je tu také autobusové nádraží, které není příliš využíváno. Tramvajová trať dále pokračuje na jih k Bulovce a ke křižovatce ulic Zenklova a Nad Šutkou. Zde se stýká s další tratí směřující od Troje. Na křižovatce Střelnická a Klapkovy ulice směřují tramvaje východním směrem k tramvajové smyčce na sídlišti Dáblice, nebo na sever na vozovnu Kobylisy.

Městské části Prahy 8 se týká několik významných změn, které promění její tvář. V roce 2025 byla zahájena výstavba projektu Nový Rohan v Karlíně. Do roku 2028 zde mají vzniknout bytové domy s cca 1 000 byty a multifunkční budovy s kanceláři, obchody a službami. V této části Prahy má být také do roku 2029 postavena nová škola Rohan pro 900 dětí. Byli vybráni vítězové architektonické soutěže na výstavbu v brownfieldu Florence, ve kterém má vzniknout nová čtvrť Florenc21. Čtvrť propojí Karlín s Novým Městem a její součástí budou jak obytné budovy, tak kanceláře nebo hotel. Předpokládané dokončení výstavby této čtvrti je v roce 2031. Chytají se také změny pod Negrelliho viaduktem. V roce 2024 byl otevřen provoz oblouku 36 s informačním a výstavním centrem. Postupně se předpokládá využití dalších oblouků tohoto mostu (od padesátých let 20. století byly využívány hlavně jako skladiště nebo parkoviště). Jedním z nových sportovních projektů je vznik nového fotbalového stadionu a zázemí pro fotbalisty v současném areálu Bedřichovská klubu FK Meteor Praha. Také v Kobylisích má vzniknout nová sportovní hala Jána Mahora v blízkosti ulice Žernosecká. Pro Čimice se připravuje urbanistická studie, která má vyřešit budoucí podobu obchodního centra Draháň, které dlouhodobě chátrá. V místě nepříliš využívaného autobusového nádraží Palmovka by měla vzniknout nová čtvrť.

Obec **Karlín** byla oficiálně založena až v roce 1817 jako první pražské předměstí plánovitě vybudované mimo hradby. Zdejší území ale bylo osídleno mnohem dříve – od konce 10. století bylo majetkem břevnovského kláštera a tvořilo součást osady Poříčí. Majiteli byli křižovníci s červenou hvězdou, kterým patřila nemocnice u kostela sv. Petra v Poříčí. Podle této lokality se oblast Karlína nazývala Špitálské pole. V roce 1420 odtud vyrážela vojska krále Zikmunda na bitvu na Vítkově. Karlínu se později v 16. století začalo říkat Zábřansko podle polohy za Poříčskou bránou. V roce 1504 zde byl založen kostel Obrácení sv. Pavla a nemocnice pro osoby s infekčními nemocemi. Vše bylo za třicetileté války Pražany zbořeno. V 19. století tyto pozemky koupil tiskař Jan Schönfeld, založil zde papírnu, hospodu a letohrádek Růžodol. Vše zaniklo při pozdější výstavbě v Karlíně. V roce 1817 byl císařem Františkem I. vydán dekret, na jehož základě byl ustanoven regulační plán Karlína, a měla vzniknout nová čtvrť. Ta byla pojmenována na počest manželky Františka I. Karoliny Augusty.

Vybudovány byly tři rovnoběžné ulice, které křížovaly menší příčné ulice, uprostřed bylo postaveno nové náměstí. V roce 1845 tudy projel první vlak z Olomouce do Prahy. Počátky hromadné dopravy ale spadají už do roku 1860, kdy zde fungovaly koněspřežné linky, které vedly na Malou Stranu a Smíchov. Tramvaje přivedl do Karlína František Křížík, když v roce 1896 postupně zaváděl do provozu elektrické tramvaje, mířící z Florence dále do Libně a Vysočan. V roce 1822 vznikl v Karlíně první přístav, který byl později několikrát rozšířen (1841, 1911). V roce 1846 byla zahájena výstavba železničního mostu na trati mezi Vídní Prahou a Drážďany, tzv. Negrelliho viaduktu. Stavba byla dokončena v roce 1850. Jedná se o významnou technickou památku. Na přelomu 19. a 20. století tvořily budovy továren polovinu zastavěné plochy Karlína. Mezi nejvýznamnější továrny patřila Breitfeld, Daněk a spol. V Karlíně byla také první pražská plynárna, která zajišťovala v letech 1847-81 osvětlení Prahy, v letech 1895-1925 zde stála městská elektrárna. Všechny tehdejší ostrovy podél Vltavy (například Rohanský nebo Jeruzalémský) vlivem regulace Vltavy postupně zanikly a dnes je připomínají jen jména ulic. V roce 1903 byl Karlín povýšen na město a roku 1922 se stal součástí Prahy. V letech 1964-65 bylo v sousedství Invalidovny vybudováno experimentální sídliště Invalidovna. Šlo o jedno z prvních sídlišť v zemi. Bylo navrženo jako jeden urbanistický celek doplněný o veřejná prostranství s uměleckými díly v prostoru a občanskou vybaveností. Roku 2002 zasáhly katastrofy velmi tvrdě povodně. Některé karlínské domy se zřítily, jiné zase bylo nutné po povodních zbourat. Proto byla v roce 2006 vybudována protipovodňová ochrana. V současné době se tu nachází převážně bloková struktura činžovních domů, rozšířená o řadu nových administrativních projektů, které jsou doplňovány novými rezidenčními celky, zejména v oblasti Rohanského nábreží. Z prostoru mezi ulicí Rohanské nábreží a řekou Vltavou se stala moderní čtvrť s kanceláři. V blízkosti vrchu Vítkova u ulice Pernerova byly přestavěny bývalé tovární objekty a v oblasti nyní sídlí firmy a podniky.

Karlín je od roku 1993 městskou památkovou zónou. Nejstarší dochovanou stavbou je objekt Invalidovny. Vybudován byl díky financím polního maršálka Petra Strozziho, který byl raněn v bitvě s Turky v Itálii a celé své jmění věnoval v roce 1664 válečným invalidům. Výstavba Invalidovny začala v roce 1714. V plánu bylo vytvořit objekt pro 4 000 válečných invalidů a jejich rodin, finance na to však nestačily a dokončena byla 1/9 areálu. Invalidovna je čtyřkřídlá dvoupatrová budova. V současné době slouží k různým akcím, využívají ji filmové štáby, probíhají tu prohlídky pro turisty, koncerty a další kulturní akce. Do konce roku 2029 by měla být rekonstruována. Své sídlo sem má přesunout Pražský filharmonický sbor. V budoucnu se tu budou konat výstavy, konference a společenské akce. Na Karlínském náměstí byl v letech 1854-1863 vybudován novorománský kostel sv. Cyrila a Metoděje. Kostel byl vyzdoben díly předních českých umělců (např. Václav Levý, František Ženíšek). V blízkosti kostela stojí Karlínská synagoga. V Karlíně je řada původních klasicistních domů, například Dům u Červené hvězdy (č. p. 5), dům U Větrostřelce (č. p. 91) nebo dům U města Hamburku (č. p. 81), který byl oblíbenou hospodou lodníků zdejšího přístavu. Jsou zde také secesní domy, například dům č. p. 505 v Kubové ulici. Mezi památky patří klasicistní kasárna Jana Žižky z Trocnova z let 1844-48. V roce 2017-2023 byl chátrající objekt znovu otevřen jako Karlínská kasárna s fungujícími akcemi, hřišti, výstavami nebo letním kinem. Následovalo dočasné uzavření. V roce 2025 se na nádvoří kasáren vrátily některé aktivity. Dalšími stavebně hodnotnými budovami je karlínská radnice nebo budova základní školy na Lyčkově náměstí. V Národním domě v Karlíně od stejného architekta (Josef Sakař), dnes sídlí Rádio Praha a Český rozhlas Region. Nelze opomenout bývalé Varieté z roku 1881, dnes Hudební divadlo v Karlíně nebo zámek Sluncová vzniklý začátkem 19. století přestavbou viniční usedlosti. Mezi modernějšími budovami je výraznou dominantou hotel Hilton, vybudovaný v letech 1990-91 na místě nádraží Těšnov. Dále je to červená administrativní budova s trojúhelníkovým půdorysem Danube House, postavená v roce 2003. V sousedství vyrostly po roce 2002 další kancelářské budovy, zajímavá je například Amazon Court s bílou fasádou a vnitřními prosklenými mosty, které slouží jako propojení mezi kanceláři.

Na místě dnešní **Libně** byla v minulosti osídlení ze starší doby kamenné. Našli se tu nálezy kultury únětické, knovízské, bylanské a keltské. Vesnice **Libeň** vznikla pravděpodobně na přelomu 13. a 14. století a první písemná zmínka pochází z roku 1363. Nejstarší doložení vlastníci byli členové patricijské rodiny mincmistra Rotleva, kteří ves drželi až do roku 1438. Vybudovali zde tvrz, o které se poprvé dozvídáme v roce 1437. Vesnici doplňovaly rozptýlené statky a viniční usedlosti. Název Libeň pochází od osobního jména Liben či Luben. Původně byla ves rozdělena na dvě části, jež sjednotil Václav z Roupova. V 16. století vzniklo v Dolní Libni židovské město, kterému Jan Hartvík Nostic poskytl samosprávu a právní ochranu. Když Marie Terezie vydala patent vykazující z Prahy Židy, židovské město se výrazně rozšířilo o nově příchozí. V době stavovského povstání patřilo libeňské panství Černhausům. Krátce pak oblast vlastnil Albrecht z Valdštejna a po něm Trautmannsdorfové. V roce 1662 koupilo libeňské panství Staré Město pražské. Byl zde tehdy zámek, poplužní dvůr, pivovar, sladovna a mlýn, na Libeňském ostrově měděný hamr, papírna, píla a prachovna. V první polovině 19. století se Libeň začala měnit na průmyslové předměstí Prahy.

Mezi první továrny patřily Gottlasova kartounka a První akciová strojírna – Rustonka (1832). Základem pro další průmyslový rozvoj byla výstavba železniční trati z Vídně přes Olomouc do Prahy v roce 1845. Od druhé poloviny 19. století zde přibývaly továrny; vznikla První českomoravská továrna na stroje (pozdější ČKD), nový pivovar, lihovar u Balabenky, tkalcovny, přádelny, továrna na voskovaná plátna, továrna na klobouky a koželužny u Vltavy. V roce 1881 začala fungovat plynárna. Ke konci 19. století byl při Vltavě postaven přístav s překladištěm. Industrializace přilákala nové obyvatelstvo: v blízkosti továren začala výstavba činžovních domů. V roce 1894 měla Libeň již 17 240 obyvatel. Roku 1898 byla povýšena na město a v roce 1901 následovalo připojení k Praze. Po roce 1918 byly v Holešovičkách, na Slovance, Kundratce a u ulice Na Stráži postaveny nové vilové kolonie. Roku 1924 došlo v libeňském přístavu k vybudování loděnice a opravy lodí. V blízkosti přístavu byl postaven Libeňský most, který spojil Libeň s Holešovicemi. Během druhé světové války obsadili některé objekty nacisté – např. Libeňský zámek. Dne 27. května 1942 českoslovenští parašutisté Jan Kubiš a Jozef Gabčík spáchali v Libni v tehdejší Kobyliské zatáčce, na křižovatce u ulice V Holešovičkách, atentát na Reinharda Heydricha. 25. května 1945 byla východní průmyslová část Libně značně zasažena náletem amerických bombardérů. Když vypuklo Pražské povstání v květnu 1945, docházelo v oblasti u Trojského mostu, pod Bulovkou, u Balabenky a na Košince k bojům na barikádách. 9. května 1945 vjela do Prahy tanková jednotka Rudé armády a generál P. S. Rybalko se v ulici V Holešovičkách setkal s představiteli českého odboje. Další velká proměna Libně nastala v 60. až 80. letech 20. století. Zbourány byly domy u Horova náměstí, kde byla nově vybudována železniční Holešovická přeložka, v ulici

V Holešovičkách, kde byl postaven dálniční přivaděč a část libeňské zástavby, která byla zničena při výstavbě stanice metra B Palmovka. V roce 1990 byl vybudován tramvajový most, který propojil Palmovku se Žižkovem. V roce 2019 začala realizace developerského projektu v bývalých libeňských docích, kde vznikla rezidenční čtvrť i nápadité budovy s kanceláři. Novější kancelářskou zástavbu reprezentuje Palmovka One Park.

Jednou z nejstarších památek je zámek Libeň. Na jeho místě byla původně gotická tvrz. Na konci 16. století byla přestavěna na renesanční zámek. 25. června 1608 zde byl uzavřen tzv. Libeňský mír mezi Rudolfem II. a jeho bratrem Matyášem. Uzavřením míru se bratři vyhnuli vojenskému střetu, Rudolf II. ale musel udělat četné územní ústupky ve prospěch svého bratra. Po poničení záměcku pruskými vojsky v roce 1757 ho dal purkmistr Václav Fridrich z Freidenbergu přestavět v rokokovém stylu. Byla postavena i kaple Neposkvrněného početí Panny Marie, která v Libni až do roku 1905 nahrazovala katolický kostel. Zámek využívali k dočasnému ubytování i Marie Terezie nebo František I. Secesní kostel sv. Vojtěcha byl postaven až v letech 1904-1905. Je zajímavý použitím dřevěných prvků. Zbytek původní zástavby Staré Libně představuje Löwitův mlýn v ulici U Českých loděnic. Původně zde byl mlýn, pak v druhé polovině 19. století pekárna, od roku 2023 je zde pobočka Městské knihovny. Významným areálem jsou budovy Fakultní nemocnice Bulovka. Nejprve zde v roce 1896 stála malá infekční nemocnice, kterou v roce 1915 nahradil pavilon se 160 lůžky. V letech 1925-31 proběhla další výstavba a vznikla současná podoba nemocnice. Součástí je i tzv. Vychovatelna, velká vila postavená mezi lety 1906-7 jako Ústav pro mládež mravně zanedbanou. V těsné blízkosti stojí rokokový zámček Rokoska, nazvaný podle jedné z vinic. Právě vinice byly dřív součástí Libně, a proto jsou v názvech některých oblastí pozůstatky jmen bývalých viničních usedlostí. Některé zanikly (Palmovka, Stírka), jiné stojí dodnes (Hercovka). Dalším představitelem viniční usedlosti je Kuchyňka (č. p. 755). Sloužila do roku 1948 jako zahradní restaurace, později zde byly kanceláře a ubytovna ČKD. Slavnou usedlostí byla Vlachovka, později proslavená koncerty dechové hudby. Na jejím místě nyní stojí rezidenční objekt. Grabova vila byla honosným sídlem židovského průmyslníka Hermanna Graba. Během války tu sídlila Hitlerjugend, po válce zdejší prostory využívala zdravotní škola nebo jesle. Nyní slouží Úřadu městské části Prahy 8. Židovské město připomíná Nová Libeňská synagoga na Palmovce postavená v letech 1846-1858. Za války byla přeměněna na sklady, později tu ležely divadelní kulisy. Nyní je využívána ke kulturním účelům. Starý židovský hřbitov ze 16. století u Vojenovy ulice byl zničen – z velké části byl zasypan navážkou v 60. letech 20. století. V Davidkově ulici došlo v roce 1893 k založení nového židovského hřbitova, který existuje dosud. Známý Palác Svět v blízkosti Divadla Pod Palmovkou byl vybudován jako činžovní a obchodní dům v letech 1932-34. Z technických památek zmiňme ještě Libeňský vodojem, který připomíná námořní maják a jež byl vybudován v letech 1903-4 nebo Libeňský plynojem vybudovaný v letech 1931-32. V současnosti se využívá k testování aerodynamických charakteristik jednotlivých částí letounů.

Bohnice byly poprvé zmíněny v zakládací listině místního kostela sv. Petra Pavla z roku 1158. Prvotní osada nejspíše souvisela s nedalekým slovanským hradištěm Zámka. Název Bohnice pravděpodobně pochází od kanovníka vyšehradské kapituly jménem Johannes Bohemus z 13. století, neboť právě on měl zdejší pozemky v držení. Koncem 16. století byly Bohnice součástí nejvyššího purkrabství a od roku 1791 přešla správa této obce na zemské stavy. V roce 1870 byla v osadě Zámky postavena první česká továrna na dynamit. Později zde sídlila i továrna na umělá hnojiva. Bohnice si zachovaly původní protáhlé staré jádro s návsí, které se nachází na severu od bohnického sídliště. Nejstarší památkou je kostel sv. Petra a Pavla, jenž byl vysvěcen v roce 1158. V roce 1805 byl přestavěn do klasicistní podoby. Naproti kostelu stojí fara (č. p. 4) z 18. století. Významnou památkou je statek Vraných. Jeho současný vzhled pochází z doby baroka (1777), první zmínka o něm je ale z roku 1568. Ve statku nyní sídlí Bohnické komunitní centrum. Na severu od zástavby domů je starý bohnický hřbitov, který byl dříve využíván k pohřbívání pacientů psychiatrické nemocnice. V letech 1904-1914 byla v Bohnicích vybudována Zemská psychiatrická léčebna, dnešní Psychiatrická nemocnice Bohnice. Spolu s vídeňským psychiatrickým ústavem byla nejmodernějším zařízením tohoto druhu v Rakousku-Uhersku. Uvnitř areálu nemocnice najdeme secesní kostel sv. Václava, Divadlo Za plotem, zahradnictví, dílny a provozní budovy. Do komplexu byl zahrnut i bohnický zámek, areál má i vlastní vodárenskou věž. Kostel se v roce 1951 stal centrem protivzdušné obrany. Po letech zanedbávání byl v roce 1993 zrekonstruován. Na jihu bohnického katastru a v severní části trojského katastru bylo v letech 1972 až 1980 postaveno sídliště Bohnice. Jde o velké území s cca 1 000 panelovými byty. Celé sídliště lemují ulice pojmenované podle polských měst a regionů. V menší míře jsou v Bohnicích řadové domky, většinou v původním jádru obce.

Kobylisy jsou poprvé zmiňovány roku 1297, tehdy ještě pod názvem Kobolisy, který se používal až do 16. století. Původně patřily církvi, avšak roku 1420 je zabrali husitští Pražané a následně rozdělili mezi světské vlastníky. Až do 19. století šlo o malou, nevýznamnou vesnici, která se začala rozvíjet teprve s nástupem industrializace v sousední Libni. Právě tehdy se zde začaly usazovat dělnické rodiny z libeňských továren. Do Prahy byly Kobylisy začleněny roku 1922. Východně od ulice Horňátecká se nachází převážně rodinné domy s menším sídlištěm, které se rozprostírá i na západě této ulice. Východní část katastru tvoří sídliště Dáblice, které je poměrně prostorné s dostatkem zelených ploch mezi domy. Na severu sem zabíhá část vrchu Ládví s Dáblickým hájem.

V Kobylisích se nedochovaly významnější staré památky, je zde ale několik pamětihodných míst. Při dnešní Žernosecké ulici je v areálu původní střelnice z roku 1890 památník protifašistického odboje. Kobyliská střelnice byla za 2. světové války známým popravištěm, které zde zřídili nacisté. Rozsáhlost konání hromadných poprav se vystupňovala po atentátu na Reinharda Heydricha, který provedli 27. 5. 1942 Jozef Gabčík a Josef Kubiš v zatáčce u Vychovatelny, kde je dnes Památník operace Anthropoid. Mezi 30. 5. a 3. 7. bylo v Kobyliské střelnici zastřeleno 540 osob, mezi nimi například Vladislav Vančura, lidičtí občané, biskup Gorazd nebo atlet Evžen Rošický. Na Kobyliském náměstí sídlí areál církevní organizace Salesiáni Dona Bosca. Byl vybudován v letech 1936-1937 jako salesiánský ústav Salesianum, s oratoří a ústavní kaplí sv. Terezie. V roce 1947 k těmto budovám přibýlo ještě divadlo. Určen byl pro křesťanskou výchovu mladých mužů. V roce 1950 byl dům obsazen mladí adepty salesiánů byli propuštěni domů a salesiánský mniši uvězněni. Objekt pak využívala armáda nebo speciální internátní škola, sídlilo zde divadlo. V roce 1991 byl salesiánskému hnutí areál vrácen. Další památkou je Sborový dům Církve československé evangelické s kostelem U Jákovova žebříku z roku 1971. Kostel má jednoduchou ocelovou zvonici. V blízkosti Kobyliského náměstí se nachází dva úřady – Český úřad zeměměřický a katastrální (ČÚZK) a Úřad pro zahraniční styky a informace.

Střížkov je v pramenech poprvé uveden roku 1227 pod názvem Ztrescov. O tři roky později se objevuje zmínka o zdejšímu dvoru, který tehdy patřil benediktinům z kláštera sv. Jiří na Pražském hradě. Název osady vznikl z osobního jména Striežek, což je zdrobnělá forma jmen Střezimír či Střezivoj. Během husitských válek patřil Střížkov Starému Městu, které ho vlastnilo až do roku 1547. Tehdy mu císař Ferdinand I. majetek odňal a prodal jej tehdejšímu majiteli Libně. Staré Město statek i celé libeňské panství znovu získalo roku 1662. Po roce 1848 se Střížkov osamostatnil. V roce 1900 měl Střížkov 370 obyvatel. V obci stála obecná škola z roku 1908, knihovna, kaplička, několik hospodářství a cihelna. Stály tu dva velkostatky, Hellerův a Svobodův, a další menší statky. Na místních polích se pěstovala cukrová řepa. Také zde na začátku 20. století byla mydlárna. Původní jádro Střížkova se nacházelo mezi ulicemi Střížkovskou a Habartickou. Na území Prahy 8 se rozprostírá většina starého Střížkova. Z původní zástavby se dochoval Svatojánský dvůr (dům č. p. 1), který vznikl v době baroka. Nyní zde sídlí hotel. V letech 1933-1941 vznikla na pláni mezi Střížkovem, Prosekem a Libní vilová kolonie Nový Střížkov, která se postupně stala centrem této části Prahy. Byla tu i sokolovna, tehdejší kulturní centrum obce. V březnu 1945 byla také oblast Střížkova poškozena při náletu spojeneckých vojsk na Vysočany, Libeň a další části na severovýchodě od tehdejší Prahy. V části Střížkova, která se nachází na území Prahy 9, vzniklo sídliště Prosek. V části, která náleží Praze 8, vzniklo v letech 1969-1975 sídliště Ďáblice. Jednalo se o moderní sídliště, ve kterém se počítalo s jezírkem, obchodním domem a hotelem. Vestibuly jednotlivých domů zdobily drobné plastiky a reliéfy. Ďáblický hřbitov, který se nachází na území Střížkova, původně vznikl jako hřbitov pro oběti cholery a neštovic v roce 1869. V letech 1912-13 byl přestavěn v kubistickém stylu. V současné době je druhým největším pohřebištěm v Praze a jediným kubistickým hřbitovem v Česku.

Čimice se v historických pramenech poprvé objevují v roce 1334 jako majetek pražského probošta. Název vesnice pravděpodobně pochází od osobního jména Čám a jeho rodiny. Postupně se měnil – vyskytoval se ve tvarech Čiemice, Čímice a nakonec ustálil na podobě Čimice. Během husitských válek byla ves zabavena Pražany. V polovině 16. století je v Čimicích zmíněna tvrz. Koncem 16. století ves začlenili Bryknarové z Brukštejna ke svému libeňskému panství, které v roce 1662 přešlo do vlastnictví Starého Města. Roku 1900 zde žilo 157 obyvatel a v roce 1960, v době připojení k Praze, měla vesnice téměř 1 200 obyvatel. Ve druhé polovině 20. století původní ves prakticky zanikla. Mezi lety 1976–1986 zde vzniklo nové panelové sídliště s více než 2 000 byty. Většinu zástavby tvoří obytná část – jednotlivé rodinné domy doplněné o řadové domy na západě, a panelové sídliště na jihu a severovýchodě. Na východním okraji do katastru zasahuje i část velkého autobazaru. Historickou zástavbu připomíná klasicistní kaplička sv. Jana Nepomuckého v blízkosti obchodního centra Draháň, která byla postavena v druhé polovině 18. století. Zbytek katastru tvoří louky a zalesněné plochy.

Součástí Prahy 8 je malá část katastru **Nové Město**. Na jeho území se rozprostírá plocha autobusového nádraží Florenc, které slouží k meziměstské i mezistátní autobusové dopravě. Jde o vůbec nejvýznamnější a nejrušnější meziměstské autobusové nádraží v Praze i celé České republice s dvěma krytými terminály a řadou stanovišť. Brownfield v okolí stanice Florenc by měl projít do roku 2031 přestavbou. Budovcnost nádraží je nejistá, ve hře je více variant – od podzemního projektu, přes přesun mezi ramena Negrelliho viaduktu až po nové nádraží mimo centrum Prahy.

V městské části Praha 8 působí 44 mateřských škol a 30 základních škol. Mezi mateřskými školami najdeme zařízení ne zcela běžná: logopedickou školkou a školkou při Ústavu pro autismus. Je zde také škola při Psychiatrické nemocnici Bohnice. Středních škol různých typů je zde celkem 13. Mezi nimi jmenujme kadeřnické učiliště v Karlíně, Střední odbornou školu sociální nebo školu designu a umění v Kobylisích. Střední a vyšší školství je zastoupeno také devíti gymnázii a dvěma vyššími odbornými školami. Dále zde působí Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy a AMBIS vysoká škola. V blízkosti mostu Barikádníků jsou budovy Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy. V jejich sousedství stojí studentské koleje. Blízko metra Ládví sídlí několik ústavů Akademie věd ČR, například Ústav termomechaniky, Ústav fyziky plazmatu, Ústav fyzikální chemie, Ústav informatiky, Orientální ústav nebo Fyzikální ústav. V blízkosti ulice Klapkova najdeme Ústav fotoniky a elektroniky AV ČR.

Nejvýznamnějším zdravotnickým zařízením je Fakultní nemocnice Bulovka, která pokrývá nejen potřeby obyvatel Prahy 8, ale v některých odbornostech i potřeby celého Česka. V městské části je 50 ordinací praktického lékaře pro dospělé a 19 ordinací lékaře pro děti a dorost. Mezi větší zdravotnická zařízení, tzv. polikliniky, patří například Poliklinika Mazurská v Bohnicích, Čumpelkova v Kobylisích nebo Poliklinika Palmovka. Vzhledem k velikosti městské části zde najdeme téměř všechny lékařské specializace. V Praze 8 se nachází několik domovů pro seniory: v Ďáblicích, v Kobylisích a v Bohnicích. Své služby poskytuje i Gerontologické centrum a Hospic Štrasburg. Organizace Sociální a ošetrovatelské služby Praha 8 zajišťuje celou škálu aktivit v sociálních službách. Jde o terénní pečovatelskou službu pro všechny osoby včetně rodin s dětmi, sociální poradenství nebo pobytovou odlehčovací službu v Domě sociálních služeb S. K. Neumanna, který byl otevřen v roce 2016. V budově jsou také služby domova se zvláštním režimem. Centrum organizuje Kluby seniorů. Praha 8 disponuje celkem 6 stálými divadelními scénami, z nichž nejznámější jsou Divadlo Pod Palmovkou nebo Hudební divadlo Karlín. V areálu bohnické nemocnice sídlí Divadlo Za plotem. V blízkosti centra najdeme Muzeum hlavního města Prahy, které se na sklonku r. 2025 znovuotevře po několikaleté rekonstrukci a nabízí novou interaktivní expozici. Knihovnické služby je možné využít ve čtyřech pobočkách Městské knihovny, které vytváří podobný program, jako komunitní centra. Jedna z nich sídlí v Kulturním domě Ládví v Kobylisích, kde se pořádají i taneční kurzy. Kulturní centrum je také domovem symfonického tělesa Prague Philharmonia. V Kobylisích funguje společenský prostor Dvůr Kobylisy, který nabízí občerstvení, kavárny, kino, kulturní akce a kroužky. Vznikl na místě bývalého statku v Klapkově ulici. Své budovy mají v Praze 8 Salesiáni Dona Bosca, církevní organizace, která tu provozuje středisko mládeže s 8 kluby pořádajícími kroužky a aktivity pro děti. Je zde divadlo, farnost nebo středisko připravující misijní projekty. V Karlíně funguje Dům dětí a mládeže Karlínské spektrum, které nabízí různorodé kroužky od výtvarných, po sportovní a technické. K dispozici má také loděnici s lezeckým centrem. V Karlíně je rozlehlý objekt Forum Karlín, kde se konají velké koncerty, večírky a plesy, televizní přenosy nebo módní přehlídky.

V městské části je několik sokoloven s rozsáhlou nabídkou sportů pro děti i dospělé. Najdeme je v Karlíně, Libni, Kobylisích nebo v Čimicích. V létě je možné navštívit koupaliště Stírka nebo koupaliště Ládví. V Kobylisích najdeme stadion Na Pecích fotbalového klubu Admira Praha. Kobylisy mají také svůj florbalový klub. V Karlíně je možné využít sportovní areál Sluncové, kde je několik tenisových kurtů. Je zde také golfový klub a sportovní hala. V Karlíně sídlí i sportovní klub

Futsal Karlín. V západní části Bohnic najdeme softbalová hřiště, která využívá bohnický softbalový klub. Významným sportovištěm v Čimicích jsou kurty tenisové školy. Také v Libni působí několik sportovních klubů. V rámci SK Meteor Praha, klubu, který byl založen v roce 1884, funguje volejbalový, tenisový nebo fotbalový klub. Jejich hřiště nalezneme mezi kostelem sv. Vojtěcha a Grabovou vilou. Na Palmovce mohou obyvatelé využít velké Sportcentrum nabízející lezeckou stěnu, posilovnu nebo různorodá cvičení v jednotlivých sálech.

Na území Prahy 8 je několik obchodních center, většina z nich na sídlištích. Sídlíšní obchodní centra jsou původní objekty z doby výstavby sídlišť, mírně upravená na současné podmínky. Jde například o obchodní dům Visla, obchodní dům Ládví nebo obchodní centrum Odra na sídlišti Bohnice. Obchodní dům Sokolníky čeká nové využití, o kterém jedná investor s městskou částí. V historické zástavbě Karlína a Libně jsou různorodé obchody podél významnějších ulic. Příkladem může být ulice Sokolovská nebo Křížkova v Karlíně, kde má své provozovny i velký počet rozmanitých restauračních zařízení. Dalším příkladem je ulice Zenklova a její okolí na Palmovce, kde je velké množství nejrůznějších obchodů, ve kterých mohou obyvatelé saturovat své nákupní potřeby.

MČ Praha 8 měla k 31. 12. 2024 rozlohu 2179,4 hektarů a byla tak pátou největší městskou částí. K 31. 12. 2024 zde žilo 112 478 obyvatel. Hustota zalidnění byla 5 161 obyvatel na km². Nadpoloviční podíl obyvatel tvořily ženy (52 %), které převažovaly ve starších věkových skupinách. Mezi osobami ve věku 85 a více let bylo 67,5 % žen. Z celkového počtu obyvatel připadlo 14,3 % na děti mladší 15 let, 65 % obyvatel bylo v produktivním věku a 20,7 % dosáhlo věku 65 a více let. Průměrný věk mužů (41,3 let) je nižší než průměrný věk žen (44,7 let). Celkový počet obyvatel od roku 2021 vzrostl o 9,4 %, díky nově přistěhovaným. Přirozený přírůstek byl v tomto období každoročně záporný. Necelou čtvrtinu (23,8 %) obyvatel MČ tvořili ke konci roku 2024 cizinci, nejčastěji z Ukrajiny (49,9 %), Slovenska (9,7 %) a Ruska (7,5 %).

Podle dat ze SLDB 2021 patřilo podle ekonomické aktivity 57,8 % obyvatel městské části do kategorie pracovní síla, 40,5 % představovalo skupinu mimo pracovní sílu a u 1,7 % se nepodařilo údaj zjistit. Obyvatelé MČ Praha 8 ve věku 15 let a více ke dni sčítání nejčastěji dosáhli na střední vzdělání s maturitou (34,8 % ze zjištěných hodnot), druhá největší skupina obyvatel (33,9 %) absolvovala vysokoškolské vzdělání.

V Praze 8 je pro cestovní ruch k dispozici celkem 45 hromadných ubytovacích zařízení. V uplynulých 5 letech (tj. od roku 2019 do 2024) nejvíce hostů přijelo v roce 2019 (celkem 659 tisíc, z toho 83,2 % tvořili nerezidenti).

K 31. 12. 2024 bylo v Praze 8 registrováno celkem 31 862 aktivních ekonomických subjektů. Převažovaly mezi nimi fyzické osoby, konkrétně živnostníci (44 %). Ekonomické subjekty nejčastěji podnikaly v odvětví Profesní, vědecké a technické činnosti a Velkoobchod a maloobchod.

K datu SLDB 2021 stálo v Praze 8 celkem 6 230 domů. Mezi nimi mírně převažovaly domy rodinné (51,2 %), nejčastěji postavené v období 1920-1945, zatímco domy bytové pocházejí především z let 1971-1990. Naprostá většina obyvatel (86,8 %) bydlela v domech bytových. Nalézají se tu totiž velká sídliště, ze kterých můžeme jmenovat například Sídlíště Ďáblice, Bohnice, Střížkov, Ládví nebo malé sídlíště Invalidovna v Karlíně. Od roku 2019 do roku 2024 bylo v MČ Praha 8 dokončeno 3 286 bytů, přičemž u většiny (76,9 %) se jednalo o novou výstavbu v bytových domech. Nejvíce bytů – 819 – bylo dokončeno v roce 2022.

V Praze 8 dochází k rozsáhlé bytové výstavbě, která je však situována zejména v části Karlín. Zde je ve výstavbě několik projektů, které výrazně změní jeho tvář. Jde zejména o Rohan City – Vision, novou čtvrť, v rámci které má vzniknout celkem 500 bytů. V roce 2028 by měla být dokončena stavba projektu Nový Rohan, kde vznikne zhruba 1 000 bytů a několik multifunkčních budov. Tyto dva projekty představují vznik úplně nové čtvrti na Rohanském ostrově v blízkosti řeky Vltavy. V oblasti Sluncová v Karlíně vzniká nový komplex bytových domů Blízká s rokem dokončení 2026. V roce 2025 byla dokončena výstavba více než 70 bytů v bytovém domě Rezidence Odra v Lodžské ulici. V Čimicích vzniká jižně od nákupního centra Draháň rezidence Čámovka. Některé domy již byly postaveny, v přípravě je nyní třetí etapa tohoto projektu. V Libni se v blízkosti ulice Na Kopečku připravuje projekt NEAR living, ve kterém do roku 2027 vznikne zhruba 210 bytů.

Obyvatelstvo podle věku (31. 12. 2024)

	Celkem	Muži	Ženy	Podíl žen (%)
Celkem	112 478	54 036	58 442	52,0
0-14 let	16 032	8 135	7 897	49,3
15-24 let	11 869	6 033	5 836	49,2
25-34 let	14 616	7 310	7 306	50,0
35-44 let	16 817	8 503	8 314	49,4
45-54 let	18 837	9 509	9 328	49,5
55-64 let	11 068	5 442	5 626	50,8
65-74 let	10 489	4 268	6 221	59,3
75-84 let	10 490	4 101	6 389	60,9
85 let a více	2 260	735	1 525	67,5
Průměrný věk	43,1	41,3	44,7	x

Obyvatelstvo podle věku podle SLDB 2021

podle obvyklého pobytu						Celkem	Muži	Ženy	Podíl žen (%)
Celkem					Celkem	104 921	50 412	54 509	52,0
0-14 let					0-14 let	14 798	7 500	7 298	49,3
15-24 let					15-24 let	8 809	4 338	4 471	50,8
25-34 let					25-34 let	17 050	8 536	8 514	49,9
35-44 let					35-44 let	17 146	8 868	8 278	48,3
45-54 let					45-54 let	14 846	7 616	7 230	48,7
55-64 let					55-64 let	9 476	4 587	4 889	51,6
65-74 let					65-74 let	12 711	5 116	7 595	59,8
75-84 let					75-84 let	8 007	3 204	4 803	60,0
85 let a více					85 let a více	2 078	647	1 431	68,9
Průměrný věk					Průměrný věk	42,9	41,2	44,5	x

Základní demografické údaje

	Živě narození	Zemřelí	Přistěhovalí	Vystěhovalí	Sňatky	Rozvody	Potraty	Střední stav obyvatel (k 1. 7.)	Stav obyvatel k 31. 12.
2019	1 074	1 154	5 449	4 737	536	250	311	105 773	106 218
2020	1 171	1 302	5 292	5 191	414	249	317	106 062	106 188
2021	1 228	1 377	6 490	5 413	465	206	286	102 276	102 847
2022	1 063	1 207	10 863	5 068	505	175	339	107 273	108 498
2023	967	1 211	9 495	6 794	511	187	276	109 906	110 955
2024	896	1 117	9 623	7 879	501	215	.	111 491	112 478

Obyvatelstvo a domy podle SLDB - retrospektivní pohled

(územní struktura k 31. 12. 2024)

	1921	1950	1961	1970	1980	1991	2001	2011	2021
Počet obyvatel ¹⁾	61 884	80 781	78 702	69 446	121 142	112 790	102 761	104 918	104 921
Počet domů ²⁾	1 962	4 804	4 540	4 298	5 085	5 676	5 701	6 065	6 230

¹⁾ V letech 1921-1950 obyvatelstvo přítomné, 1961-2001 s registrovaným pobytem, od roku 2011 s obvyklým pobytem

²⁾ 1921-1950 domy celkem, 1961-2001 obydlené trvale, od roku 1991 domy celkem

Ekonomická aktivita obyvatelstva podle SLDB 2021

obvykle bydlící obyvatelstvo

	Obyvatelstvo celkem	v tom podle ekonomické aktivity									
		pracovní síla	v tom				mimo pracovní sílu	z toho			nezjištěno
			zaměstnaní	z toho		nezaměstnaní		neprac. důchodci	žáci, studenti	osoby na rodič. dovolené	
				pracující důchodci	osoby na mateřské dovolené						
Celkem	104 921	60 641	57 921	6 395	434	2 720	42 479	20 076	12 531	1 713	1 801
Muži	50 412	31 804	30 453	3 046	2	1 351	17 580	7 378	6 271	19	1 028
Ženy	54 509	28 837	27 468	3 349	432	1 369	24 899	12 698	6 260	1 694	773

Hospodařící domácnosti
podle SLDB 2021

	obvykle bydlící
	Hospodařící domácnosti
Celkem	54 765
tvořené jednou rodinou	26 067
úplné rodiny	
manželské páry	14 312
faktická manželství	6 206
registrovaná partnerství	50
faktická partnerství	158
neúplné rodiny	
osamělý otec	769
osamělá matka	4 572
tvořené 2 a více rodinami	339
domácnosti jednotlivců	26 590
vícečlenné nerodinné domácnosti	1 769

Obyvatelstvo ve věku 15 let a více podle vzdělání
podle SLDB 2021

obvykle bydlící			
	Celkem	Muži	Ženy
Obyvatelstvo 15-leté a starší	90 123	42 912	47 211
v tom se vzděláním:			
bez vzdělání, základní včetně neukončeného	7 489	3 322	4 167
střední vč. vyučení bez maturity	17 028	9 094	7 934
střední s maturitou vč. nástavbového a pomaturitního	29 477	12 740	16 737
VOŠ a konzervatoř	1 959	744	1 215
vysokoškolské	28 652	13 788	14 864
nezjištěno	5 518	3 224	2 294

Ukazatele nezaměstnanosti (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

	Uchazeči o zaměstnání	Ženy	V evidenci více než 12 měsíců	Volná pracovní místa	Podíl nezaměstnaných (%)
2019	1 646	870	363	1 903	2,30
2020	2 707	1 429	622	2 822	3,90
2021	2 320	1 221	923	3 634	3,20
2022	2 378	1 338	661	2 694	3,40
2023	2 538	1 412	799	2 888	3,40
2024	2 407	1 359	838	.	3,01

Cizinci - 5 nejčastějších státních občanství

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie
k 31. 12. 2024

Cizinci celkem	26 779
z toho:	
Ukrajina	13 360
Slovensko	2 589
Rusko	1 998
Kazachstán	710
Indie	589

Ekonomické subjekty podle Registru ekonomických subjektů (RES) - vybrané právní formy

aktivní subjekty, k 31. 12.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Celkem	25 740	26 590	27 158	28 645	30 197	31 862
fyzické osoby	14 307	14 808	14 941	15 374	16 074	16 698
živnostníci	12 404	12 836	12 851	13 184	13 470	14 015
právnícké osoby	11 433	11 782	12 217	13 271	14 123	15 164
obchodní společnosti	10 318	10 689	11 132	12 123	12 939	13 755
společnosti s ručením omezeným	9 395	9 766	10 199	11 064	11 826	12 541
akciové společnosti	790	795	792	905	969	1 077
společenství vlastníků jednotek	174	169	172	180	179	323

Největší zaměstnavatelé se sídlem na území městské části (top 5)

aktivní subjekty dle Registru ekonomických subjektů (RES), k 31. 12. 2024

Název	Převažující činnost
Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group	Pojištění
Fakultní nemocnice Bulovka	Ústavní zdravotní péče
brigadnici.info, s. r. o.	Činnosti související se zaměstnáním
GECO, a.s.	Zprostředkování velkoobchodu a velkoobchod v zastoupení
Lagardere Travel Retail, a.s.	Stravování v restauracích, u stánků a v mobilních zařízeních

Struktura aktivních ekonomických subjektů podle odvětví činnosti (CZ-NACE) - top 10

Registr ekonomických subjektů, k 31. 12. 2024

Odvětví CZ NACE	Počet ekonomických subjektů
Celkem	31 862
Profesní, vědecké a technické činnosti	6 005
Velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel	4 806
Činnosti v oblasti nemovitostí	3 566
Stavebnictví	3 073
Zpracovatelský průmysl	2 526
Informační a komunikační činnosti	2 443
Ostatní činnosti	1 469
Doprava a skladování	1 239
Administrativní a podpůrné činnosti	1 136
Ubytování, stravování a pohostinství	1 068
Neurčeno	907

Domy podle SLDB 2021

obvykle obydlené

	Domy celkem	v tom			Počet osob bydlících v domech	v tom		
		rodinné domy	bytové domy	ostatní budovy		rodinné domy	bytové domy	ostatní budovy
Domy celkem	6 230	3 192	2 820	218	104 676	9 882	90 889	3 905
obydlené domy	5 896	2 907	2 792	197	104 676	9 882	90 889	3 905
podle vlastníka domu:								
fyzická osoba	3 436	2 766	610	60	18 267	9 324	8 631	312
obec, stát	70	13	29	28	1 642	53	896	693
bytové družstvo	346	3	343	-	11 327	9	11 318	-
spoluvlastnictví vlastníků bytů	1 664	37	1 624	3	66 220	208	65 989	23
podle období výstavby nebo rekonstrukce:								
1919 a dříve	727	224	477	26	10 073	825	8 822	426
1920-1945	1 536	924	590	22	15 142	3 436	11 433	273
1946-1970	469	175	285	9	8 146	601	7 217	328
1971-1990	1 909	892	973	44	50 306	2 721	46 643	942
1991-2010	830	504	289	37	12 273	1 747	10 328	198
2011 a později	267	94	164	9	6 676	319	6 214	143

Obydlené byty dle právního důvodu užívání podle SLDB 2021

obvykle obydlené

	Obydlené byty celkem	v rodinných domech	v bytových domech	v ostatních budovách
Celkem	52 307	4 069	47 551	687
ve vlastním domě	3 210	2 691	479	40
v osobním vlastnictví	20 560	65	20 490	5
družstevní	4 057	3	4 054	-
jiné bezplatné užívání bytu	3 107	395	2 697	15
nájemní / pronajatý	15 793	576	14 765	452
jiný důvod užívání bytu	1 308	169	1 065	74
nezjištěno	4 272	170	4 001	101

Charakteristika obydlých bytů podle SLDB 2021

obvykle obydlené

	Obydlené byty celkem	v rodinných domech	v bytových domech	v ostatních budovách
Celkem	52 307	4 069	47 551	687
vybavenosti:				
plyn zaveden do bytu	36 121	3 414	32 396	311
vodovod v bytě	48 128	3 902	43 630	596
přípoj na kanalizační síť	51 823	3 870	47 348	605
Počet osob bydlících v bytě	101 507	9 868	90 638	1 001
Průměrná celková plocha bytu v m ²	65,2	105,5	61,9	47,7
Průměrný počet obytných místností na jeden byt (včetně kuchyně)	3,1	4,5	3,0	2,1

Bytová výstavba

Rok	Dokončené byty	v tom		v tom			
		nová výstavba	změna dokončených staveb	v nových rodinných domech	v nových bytových domech	v nebytových budovách	ostatní
2019	395	297	98	8	289	8	90
2020	649	579	70	3	573	5	68
2021	259	169	90	14	155	-	90
2022	819	591	228	21	570	-	228
2023	726	585	141	4	581	-	141
2024	438	369	69	9	360	1	68

Hromadná ubytovací zařízení dle kategorie Hosté a přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních

2024	Počet HUZ	Lůžka v HUZ
HUZ celkem	45	7 634
Hotel*****	1	i.d.
Hotel, motel, hotel****	10	2 222
Hotel, motel, hotel***	11	1 547
Hotel, motel, hotel**	2	i.d.
Hotel garni****, ***, **, *	4	351
Penzion	9	276
Kemp	1	i.d.
Turistická ubytovna	1	i.d.
Ostatní HUZ	6	387

Rok	Hosté		Přenocování	
	rezidenti	nerezidenti	rezidenti	nerezidenti
2019	110 856	548 174	200 529	1 232 449
2020	53 023	101 225	98 933	227 187
2021	80 205	109 890	157 296	244 901
2022	108 199	383 075	181 730	841 303
2023	108 668	488 936	180 321	1 026 590
2024	101 262	504 934	169 631	1 063 772

Občanská vybavenost¹⁾

Typ zařízení	Počet
Samostatné ordinace praktického lékaře pro dospělé	50
Samostatné ordinace praktického lékaře pro děti a dorost	19
Mateřské školy	44
Základní školy	30
Gymnázia	9
Střední školy, střední odborné školy a střední odborná učiliště, lycea a rodinné školy	13
Vyšší odborné školy	2
Vysoké školy	2
Divadla	6
Muzea a stálé expozice	1
Kina	2
Městská knihovna - pobočky	4
Kostely / Sakrální stavby / Modlitebny	21
Parkoviště P+R	1
Parkoviště K+R	4
Stálé bezpečnostní úkryty	25
Azylové domy	3
Denní stacionáře	2
Domovy pro seniory	3
Domovy se zvláštním režimem	4
Zařízení pro krizovou pomoc	1
Nízkoprahová denní centra	2
Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež	1
Sociální poradny	14
Centra sociálně rehabilitačních služeb	10

¹⁾ zdroje dat a vysvětlení ukazatelů - viz metodické vysvětlivky

Pozn.: údaje o lékařích a sociálních službách byly aktualizovány pomocí Katalogu lékařů a zdravotnických zařízení v Praze 8 a terénního šetření.